

[Arne Melchior]

Jeg vil så benytte et par minutter af den resterende taletid til at beskæftige mig med fremskridtspartiets bog, som vi har trykt for statens regning, nemlig disse ændringsforslag, som vi fik i hænde i går aftes.

Jeg har i og for sig givet et forsvar for fremskridtspartiets metode, men jeg kan sandelig ikke komme med noget forsvar for indholdet af denne bog. Meget tid har vi jo ikke haft, men jeg synes ikke, at dette hæfte fortjener at gå helt upåtalte hen. Det vil nok have en i papirkurven ret hurtigt hos de fleste, men jeg synes, at vi i Folketingstidende skulle have nogle enkelte eksempler på, hvad der egentlig står i bemærkningerne. Det er kun ganske sporadiske eksempler, jeg kan komme med, efter den blanding, jeg har foretaget her i formiddag.

Man ser f. eks. i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1014 følgende sætning:

»Med den levestandardsfremgang, som opnås i 1980, vil ølforbruget stige. Dette skønnes at ville indbringe et merprovenu på 150 mill. kr.«

Det er jo en dejlig optimisme, at i 1980 skal altså skatteprovenuet af øl stige med 150 mill. kr., men også vin, tobak, chokolade og parfume kan notere tilsvarende stigninger – til lykke med den optimisme!

Bemærkningerne til nr. 1096 beskylder faktisk staten for skyldnersvig, fordi man udlåner penge og giver u-landsbistand, men samtidig låner andetsteds. Bortset fra at det formodentlig er en injurie, der skal have lov at passere fra et parti, der bruger mange injurier, så er det bare noget sludder, for selvfølgelig har jeg lov at skyldte banken penge og alligevel give et beløb til det velgørende formål, som jeg måtte ønske, så længe jeg ikke er insolvent. Bemærkningen må siges at være ikke bare utilstedelig, men samtidig forvovlet.

I bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1185 og en del andre forslag kan man læse følgende: »Selvfølgelig kan dette institut spare 10 pct. af sine udgifter, uden at den reelle aktivitet forringes.«

Punktum. Ikke andet. Sådan står der i bemærkningerne til konti vedrørende en hel række videnskabelige institutter, som det her drejer sig om, nemlig at selvfølgelig kan de spare 10 pct., naturligvis kan de spare 10 pct. Der er ikke nogen begrundelse for, hvordan eller hvorfor eller hvor de bruger for meget,

man siger bare: selvfølgelig kan de spare. Ja, det er minsandten en nem måde at stille ændringsforslag til finanslovsforslaget på, det må jeg have lov at sige.

I bemærkningerne til nr. 1379 tillader man sig den frihed – jeg vil faktisk kalde det en uartighed – at kalde Grønland »et fremmed land«. Jeg synes, at den slags æselsspark kunne man udmærket have sparet grønlænderne for.

I bemærkningen til ændringsforslag nr. 1533 står der minsandten følgende:

»Der spares på udstyr på søfartsskolen. Skolen forsøges snarest solgt til søfartserhvervet.«

Det svarer til bemærkningen til ændringsforslag nr. 1515, hvor der simpelt hen står, at styrmandsuddannelsens betaling skal overtages af rederierhvervet. Det svarer til, at man skulle sælge handelsskolerne i dette land til handelsstanden eller til erhvervslivet, eller at man skulle sælge juridisk fakultet ved universiteterne til Advokatrådet og polyteknisk læreanstalt til Ingeniørforeningen. Igen en besynderlig, men sjov betragtning, det må jeg indrømme.

I bemærkningen til ændringsforslag nr. 1603 læser man bl. a.:

»Hvis danske præster ønsker at deltage i nordiske præstemøder, må det selvsagt ske for egen regning.«

Det kunne se godt ud, hvis al deltagelse i videnskabelige kongresser eller kongresser for embedsmænd skulle betales af de pågældende selv. Så ville Danmark snart blive en eremitstat, en ø i verden uden nogen forbindelse med de omgivende lande.

Endelig skal jeg nævne bemærkningen til ændringsforslag nr. 1647, hvor der står:

»Færingerne må selv betale deres skolevæsen.«

Bortset fra, at dette formodentlig kræver en grundlovændring, så kan man nok have lov at spørge: hvad med det bornholmske skolevæsen, skal det også have lov at hvile i sig selv?

Bemærkningen til ændringsforslag nr. 1623 vil jeg omtale af en anden grund. Der læser jeg, at tilskuddet til Flensborg Avis ifølge fremskridtspartiets ønsker skal bortfalde pr. 1. april 1980. Det giver mig anledning til at sige, at vi i CD mener det modsatte. Vi mener, at vi skylder det dansk mindretal syd for grænsen at styrke tilskuddene, og især